

sygn. akt II Cz 1232/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat – Kubeczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2014 r. w Szczecinie

sprawy z wniosku wierzyciela K. K.

z udziałem dłużnika F. Ż.

o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczeciński z dnia 21 marca 2014 r., sygn. akt I Co 274/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 1232/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2014 r., sygn. akt I Co 274/14, Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim oddalił wniosek wierzyciela K. K. o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd I instancji wskazał, że pismem z dnia 9 stycznia 2014 r. wierzyciel wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia (...) (...) sporządzonemu przez notariusza W. W. prowadzącego (...) w Ś. przy ul. (...).

Sąd I instancji zważył, iż zgodnie z § 1 aktu notarialnego F. Ż. zawarł w dniu 15 czerwca 2013 r. w S.z K. Ż. i K. K. ugodę pozasądową, w której F. Ż. i K. Ż. uznali w całości wszystkie roszczenia K. K. zawarte w pozwach do Sądu Okręgowego w Świdnicy, Sądu Okręgowego w Szczecinie i Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w łącznej kwocie 836.366,83 zł i zobowiązali się solidarnie zapłacić K. K. powyższą kwotę najpóźniej do dnia sprzedaży ostatniej nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), które to nieruchomości stanowią majątek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)” z siedzibą w S., zaś zgodnie z § 3 aktu notarialnego F. Ż. oświadczył, że poddaje się egzekucji wprost z tego aktu co do zapłaty kwoty 836.366,83 zł określając termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności do 6 miesięcy od dnia sprzedaży przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)” z siedzibą w S. ostatniej nieruchomości położonej w Ś. przy ul. (...) oraz ostatniej nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), przy czym warunkiem, na podstawie którego wierzyciel K. K. ma prawo prowadzić przeciwko niemu egzekucję na podstawie tego aktu notarialnego jest wysłanie F. Ż. na adres

korespondencyjny wynikający z ugody listem poleconym z potwierdzeniem odbioru wezwania do zapłaty żądanej kwoty.

Sąd I instancji stwierdził, iż z treści aktu notarialnego wynika, że aby wyżej wskazany akt notarialny spełniał warunki umożliwiające mu nadanie klauzuli wykonalności muszą być spełnione dwie przesłanki, czyli wystąpienie wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności temu aktowi w okresie do 6 miesięcy po sprzedaży ostatniej z wyżej wymienionych nieruchomości oraz przesłanie dłużnikowi wezwania do zapłaty na adres wskazany w ugodzie pozasądowej. Zdaniem Sądu I instancji wierzyciel nie wykazał w żaden sposób, że wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu w okresie do 6 miesięcy po sprzedaży ostatniej ze wskazanych w tym akcie notarialnych nieruchomości i nie przedłożył on na tę okoliczność żadnego dowodu.

Sąd I instancji podkreślił, że co prawda wierzyciel przedłożył kopię wezwania dłużnika do zapłaty dłużnika wraz ze zwrotnym poświadczeniem odbioru podpisanym przez jego brata, to jednak nie można stwierdzić, że wezwanie te zostało doręczone na prawidłowy adres gdyż wierzyciel nie przedłożył wraz z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności treści samej ugody pozasądowej, w której był wskazany prawidłowy adres do doręczeń dłużnika.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel zaskarżając je w całości i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie aktowi klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozstrzygnięcia oraz zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania według norm przepisanych. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu wierzyciel wskazał, iż Sąd I instancji oparł swe rozstrzygnięcie na błędnej podstawie prawnej tj. art. 777 § 1 pkt. 4 kpc. Wskazał, iż wniosek wierzyciela zawierał żądanie nadania klauzuli wykonalności na przedmiotowy akt na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 kpc. Wierzyciel zaznaczył, iż dłużnik w dniu 09.07.2013 r. aktem notarialnym (...)(...), sporządzonym przed notariuszem W. W.z (...)w Ś.przy ulicy (...)podał się egzekucji z całego swojego majątku wobec wierzyciela co do obowiązku spłaty kwoty 836.366,83 zł na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 kpc.

Wierzyciel podkreślił, iż w § 3 w/w akcie notarialnego wskazano precyzyjnie (literalnie) warunek upoważniający wierzyciela do prowadzenia egzekucji, przy czym warunkiem (zdarzeniem), na podstawie którego wierzyciel K. K. ma prawo prowadzić przeciwko niemu egzekucję na podstawie tego aktu notarialnego o całość lub część roszczenia, jest wystanie dłużnikowi na adres korespondencyjny, listem poleconym z potwierdzeniem odbioru, wezwania do zapłaty żądanej kwoty. Jego zdaniem treść aktu nie wymaga badania czy sprzedaż ostatniej nieruchomości w Ś. i W. już nastąpiła.

W ocenie wierzyciela, może on wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności już na obecnym etapie, nie czekając na sprzedaż ostatniej nieruchomości w Ś. i W.. Wierzyciel wskazał, iż termin na spełnienie świadczenia przez dłużnika, zawarty w ugodzie stanowiącej źródło złożenia przedmiotowego oświadczenia został określony jako najpóźniej do dnia sprzedaży ostatniej nieruchomości w Ś. i W.. Zdaniem wierzyciela jest to termin otwarty, tzn. dłużnik winien spłacać zadłużenie sukcesywnie od dnia zawarcia ugody, aż do dnia poprzedzającego dzień sprzedaży ostatniej nieruchomości w Ś. i W., zaś potwierdzeniem tego jest pkt. 3 ugody, wg którego spłata długu miała następować m.in. z praw udziałowych w trzech spółkach (...) w zakresie uzgodnionym ze współnikiem K. K..

Wierzyciel stwierdził, iż dłużnik jednak obecnie w żaden sposób nie współdziała z wierzycielem, nie zapłacił na poczet ww. sumy żadnej kwoty pieniężnej i będąc w poważnym sporze majątkowym z wierzycielem, odmawia jakiegokolwiek merytorycznej komunikacji z nim w zakresie szczegółów spłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Podkreślić należy, iż wierzyciel musi mieć na uwadze, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym dłużnik poddał się egzekucji, jest uproszczoną formą uzyskania tytułu wykonawczego, co następuje na podstawie przedłożonych dokumentów. Postępowanie to ma charakter jedynie formalny, sprawa zostaje rozpoznana bez udziału dłużnika na posiedzeniu niejawnym i w związku z tym należy dochować wszelkiej staranności, aby wykazać spełnienie warunków nadania klauzuli wykonalności, jak również warunki te winny być precyzyjnie określone. Celowi temu służy również wymóg składania oświadczeń w formie aktu notarialnego, a więc redagowanych przez notariusza, co winno zapewnić precyzyjność sformułowań. W przeciwnym razie zachodziłoby niebezpieczeństwo dowolnego uzyskiwania klauzuli wykonalności bez jakiegokolwiek kontroli. Taka zaś sytuacja jest niedopuszczalna.

Podzielić należy zarzut, że wniosek wierzyciela winien być rozpoznany na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c., nie zaś jak to uczynił Sąd Rejonowy na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c., niemniej jednak pomimo błędnego uzasadnienia rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należy uznać za prawidłowe.

Stosownie do art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy akt określa warunki, które upoważniają wierzyciela do prowadzenia przeciwko dłużnikowi egzekucji na podstawie tego aktu o całość lub część roszczenia, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności.

Podkreślić należy, że warunkiem nadania klauzuli wykonalności jest wymagalność samego świadczenia, co do którego dłużnik poddał się egzekucji, zaś obowiązkiem Sądu jest rozważenie, czy dobrowolne poddanie się egzekucji nie pozostaje w sprzeczności w związku z innymi postanowieniami aktu, które ograniczałyby to dobrowolne poddanie się egzekucji bądź uzależniały by od wzajemnych świadczeń wierzyciela (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (...))

Rozróżnić zatem należy wymagalność samego zobowiązania od spełnienia warunków, od których strony uzależniły samo nadanie klauzuli wykonalności.

Z § 1 aktu notarialnego z dnia (...)roku niewątpliwie wynika, że dłużnik zobowiązał się zapłacić kwotę 836 366,83 zł „najpóźniej do dnia sprzedaży ostatniej nieruchomości, położonej w Ś.przy ulicy (...)oraz ostatniej nieruchomości położonej w W.przy ul. (...), które to nieruchomości stanowią majątek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnościąspółka komandytowa z siedzibą w S.”. W prawie polskim termin spełnienia świadczenia jest zastrzeżony na korzyść dłużnika (art. 457 k.c.). Sformułowanie „najpóźniej do” pozostaje obojętne w zakresie wymagalności zobowiązania, albowiem zawsze termin spełnienia świadczenia jest terminem końcowym. Dłużnik może spełnić świadczenie wcześniej, lecz ma obowiązek spełnić je najpóźniej w oznaczonym dniu. Całkowicie dowolne i nie znajdujące oparcia ani w przepisach prawa pozytywnego ani w treści aktu notarialnego jest stanowisko wnioskodawcy zawarte w zażaleniu, że termin określony w § 1 aktu notarialnego jest to „termin otwarty, tzn. dłużnik winien spłacać zadłużenie sukcesywnie od dnia zawarcia ugody, aż do dnia poprzedzającego dzień sprzedaży ostatniej nieruchomości...”. Dłużnik ma oczywiście prawo tak postąpić, lecz z aktu notarialnego nie wynika takowy obowiązek. Postanowienia aktu notarialnego (jak i ugody pozasądowej z dnia 15 czerwca 2013 roku) nie określają wcześniejszej daty spłaty, jak również nie określają rat, wiążąc wymagalność roszczenia ze sprzedażą ostatniej nieruchomości w Ś.i W., w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza. Skoro zatem wierzyciel nie wykazał wymagalności obowiązku objętego aktem notarialnym bezprzedmiotowe jest dalsze rozważanie przesłanek nadania klauzuli wykonalności określonych w § 3 aktu notarialnego, tj. dochowanie terminu 6 miesięcy od daty sprzedaży ostatniej nieruchomości oraz wysłanie listem poleconym na adres wskazany w ugodzie wezwania do zapłaty. Marginalnie wskazać tylko należy, że prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że wierzyciel nie wykazał aby wezwanie do zapłaty skierował na prawidłowy adres, zaś przedłożenie ugody do zażalenia należy uznać za spóźnione (art. 381 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Dodatkowo wskazać należy, że w samym akcie notarialnym występują dwa § 3.

Z tych względów, uznając, że pomimo błędnego uzasadnienia orzeczenie Sądu Rejonowego odpowiada prawu, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie należało oddalić.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)